

MEDAL „DZIĘKUJEMY ZA WOLNOŚĆ”

WOLNOŚĆ NASZEGO KRAJU TO BYŁO DZIEŁO TYSIĘCY LUDZI, ICH MYŚLI I CZYNÓW

ISSN 2300 9527

Uroczystość wręczenia medali „Dziękujemy za wolność” XX edycji, podczas spotkania poświęconego pamięci Mirosława Dzielskiego, zorganizowanego przez Krakowskie Towarzystwo Przemysłowe, w dniu **12 października 2019 r.** w siedzibie Wydawnictwa ZNAK w Krakowie.

Zarząd Stowarzyszenia Sieć Solidarności, którego celem jest kultywowanie ideałów i wartości oraz tradycji ruchu społecznego Solidarność, uchwałą z dnia 7 kwietnia 2014 roku ustanowił MEDAL „DZIĘKUJEMY ZA WOLNOŚĆ”.

MEDAL MA STANOWIĆ SYMBOLICZNE WYRAŻENIE WDZIĘCZNOŚCI I PODZIĘKOWANIA DLA MOŻLIWIE SZEROKIEGO KRĘGU LUDZI, KTÓRZY W OKRESIE PO 13 GRUDNIA 1981 ROKU

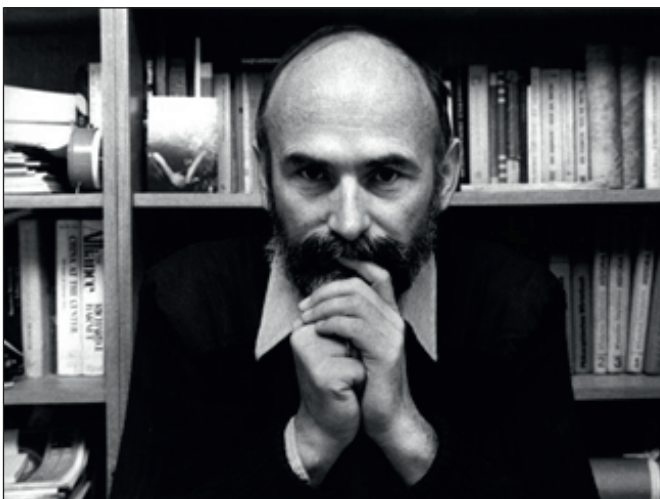
BRALI UDZIAŁ W TWORZENIU WOLNOŚCI, NIEPODLEGŁOŚCI, DEMOKRATYCZNEJ I SAMORZĄDNEJ RZECZPOSPOLITEJ POLSKI.

Z okazji 39. rocznicy podpisania Porozumień Sierpniowych oraz powstania „Solidarności”, Kapituła przyznała Medale „Dziękujemy za wolność” XX edycji, działaczom opozycji związanym z osobą śp. Mirosława

Dzielskiego oraz Krakowskim Towarzystwem Przemysłowym. Wcześniej Medalem „Dziękujemy za wolność” uhonorowane zostały następujące osoby z tego środowiska: Mirosław Dzielski, Paweł Gizbert Studnicki, Lech Jeziorny, Robert Kaczmarek, Marian Kania, o. Andrzej Kłoczowski, Leszek Kuzaj, Edward E. Nowak, Tadeusz Syryjczyk, Jan Środoń, Henryk Woźniakowski. Łącznie przyznano dotychczas 745 medali, w dziewiętnastu edycjach.

DZIĘKUJEMY ZA WOLNOŚĆ

Mirosław Dzielski

(ur. 14 XI 1941 w Bochni, zm. 15 X 1989 w Bethesda, Maryland, USA), absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, Wydz. Fizyki (1966), w 1975 doktorat. Od 1966 zatrudniony w Zakładzie Filozofii Nauk Przyrodniczych na Wydz. Filozofii UJ. W l. 70. publicysta pisma „Student”; uczestnik spotkań dyskusyjnych w mieszkaniu prof. Zygmunta Chylińskiego; w I 1973 autor Listu do przewodniczącego Rady Państwa Henryka Jabłońskiego z prośbą o skorzystanie z prawa łaski wobec Jerzego Kowalczyka; od 1979 publicysta pod ps. Adolf Romański w niezależnym piśmie „Merkuryusz Krakowski i Światowy”. Od końca

1980 doradca Komisji Robotniczej Hutników w Hucie im. Lenina, współautor (ze Stefanem Jurczakiem, Marianem Kanią, Zdzisławem Wagnerem) programu KRH w dziedzinie społeczno-ekonomicznej (opublikowanego jako aneks do „Tez programowych” „S” Małopolska); w 1981 pracownik Sekcji Informacji MKZ „S” Małopolska, redaktor „Gońca Małopolskiego”, od VII 1981 rzecznik prasowy ZR; w VI 1981 inicjator, współzałożyciel

Klubu Inicjatyw Gospodarczych na UJ.

Po 13 XII 1981 kilka tygodni w ukryciu, od III 1982 współpracownik podziemnego pisma „13 grudnia” (od 1984 „13”), czołowy publicysta, następnie redaktor naczelny; od 1983 autor odczytów w kościołach całego kraju; członek Rady Programowej Chrześcijańskich Uniwersytetów Robotniczych w Krakowie; od 1984 członek Klubu Myśli Politycznej Dziekania, od IX 1988 wiceprezes. W VI 1986 powołany do Prymasowskiej Rady Społecznej; pomysłodawca, współzałożyciel i prezes Krakowskiego Towarzystwa Przemysłowego zarejestrowanego 3 IX 1987 (jako jedna z pierwszych

zalegalizowanych inicjatyw środowisk opozycyjnych); w 1988 współtwórca (z Andrzejem Machalskim i Andrzejem Sadowskim) Akcji Gospodarczej (stowarzyszenia wspierającego ogólnopolski ruch towarzystw gospodarczych), w XII 1988 prezes AG. Współpracował z podziemną „Arką” oraz piśmami oficjalnymi: „Tygodnikiem Powszechnym”, „W Drodze”, „Przeglądem Katolickim”, „Ładem” i „Królową Apostołów”. 18 XII 1988 uczestnik zebrania założycielskiego, członek KO „S”.

W I 1989 wyjechał do USA na zaproszenie rządowej Agencji Informacyjnej (USIA), gdzie zmarł. Został pochowany na cmentarzu Salwatorskim w Krakowie.

Autor wielu publikacji, m.in.: Wiara Sokratesa („Znak” nr 276, 1977); Kim są liberałowie („Merkuryusz Krakowski i Światowy”, nr 4, 1979); w piśmie i wydawnictwach podziemnych: Liberalizm a chrześcijaństwo („13 Grudnia” nr 11(26)); Odrodzenie ducha – budowa wolności (Consensus, 1982; 1983); Duch nadchodzącego czasu (Wektory, 1985); pośmiertnie opublikowano Odrodzenie ducha – budowa wolności. Pisma zebrane (Kraków 1995).

Odnaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2007), Medalem „Dziękujemy za wolność” (2014). III 1978 – 5 X 1989 rozpracowywany przez Wydz. III-1 KW MO/WUSW w Krakowie w ramach SOR krypt. Rzecznicy.

(ur. 23 lipca 1949 r. w Krakowie), działała w opozycji od 1976 roku. Po wydarzeniach w Ursusie i w Radomiu w 1976 włączyła się do akcji przepisywania i rozpowszechniania biuły oraz zbierania pieniędzy dla rodzin przesładowanych robotników. W latach 1979-80 współpracowała z wydawnictwem Prywatna Inicjatywa Krakowska, drukowała „Merkuryusza Krakowskiego i Światowego”, kolportowała go w Krakowie i dostarczała do punktów kolportażowych w Warszawie, Gdańsku i Wrocławiu. Była łącznikiem wydawnictwa Prywatna Inicjatywa do oficyny Nowa, do KOR i do SKS we Wrocławiu. W stanie wojennym była wraz z Grzegorzem Łuczkiwiczem założycielką „13 Grudnia”, później zwane „Trzynastka”, czynna regularnie w druku i kolportażu do 1983 roku (do urodzenia dzieci), potem dorywczo. Wokół tego pisma koncentrowała się aktywność chrześcijańsko liberalnego kręgu skupionego wokół Mirosława Dzielskiego. Za swą działalność podlegała represjom – zatrudniona w Gazecie Krakowskiej, gdzie jej sytuacja stawała się coraz trudniejsza wskutek inwigilacji i doniesień, na koniec usunięto ją z pracy po rozbiću przez SB spotkania wrocławskiego SKS. Odznaczona Krzyżem Kawalerskim OOP, ma status działacza opozycji antykomunistycznej.

(ur. 22 grudnia 1955 r. w Kędzierzynie-Koźlu), tłumacz. Zaangażowany w podziemne wydawnictwa od 1980 roku – drukarz w wydawnictwie niezależnego pisma „Merkuryusz Krakowski i Światowy”. Po wprowadzeniu stanu wojennego zakłada wraz z Agnieszką Gramatyką (wydawcą) jedno z pierwszych wtedy nielegalnych pism „13 grudnia”, potem „13 (Trzynastka) Pismo chrześcijańsko-liberalne”, wydawane w Krakowie I 1982 – VII 1987. Z Mirosławem Dzielskim stanowili trzon redakcji i organizacji pisma propagującego idee wolności gospodarczej. Należy podkreślić że logistyczna i wydawnicza sprawność Grzegorza Łuczkiwicza oraz systematyczność i konsekwencja w działaniu wydawniczym pozwoliły na wyjątkowo regularne i długotrwałe wydawanie wymienionego pisma redagowanego przez Mirosława Dzielskiego. Wydawnictwo wydało też bez debitu broszury o tematyce ekonomicznej. Założyciel Krakowskiego Towarzystwa Przemysłowego, kilkakrotnie członek zarządu (1987 – 2002), redaktor wydawanych przez nie pism (biuletyn, „Kapitalista Powszechny”). Pomysłodawca i organizator cyklicznego koncertu „Last Night of the Proms in Cracow”. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim OOP, ma status działacza opozycji antykomunistycznej.

(ur. 16 maja 1949 r. w Krakowie), przedsiębiorca, w 1981 roku przystąpił NSZZ Rzemieślników. Udzielał lokalu na spotkania poprzedzające założenie KTP jeszcze w formie niezalegalizowanej. W jego domu odbyło się pierwsze szersze spotkanie przyszłych założycieli KTP, a także spotkania ze znanym opozycjonistą i twórcą - Januszem Szpotańskim. Zapewniał też lokum przyjezdnym opozycjonistom na czas ich pobytu w Krakowie. Prowadzony przez siebie prywatny zakład wykorzystywał do pozyskiwania materiałów dla drugoobiegowego pisma chrześcijańsko – liberalnego „13” oraz jego kolportażu i innych wydawnictw. W sierpniu 1989 był założycielem i Prezesem Izby Młodych Przedsiębiorców funkcjonującej w międzynarodowej sieci Junior Chamber International

KRAKOWSKIE TOWARZYSTWO PRZEMYSŁOWE (KTP)

Krakowskie Towarzystwo Przemysłowe zostało utworzone w 1985 roku. Pomysłodawcą, organizatorem i pierwszym prezesem Towarzystwa był znany krakowski filozof, publicysta i działacz opozycji politycznej dr Mirosław Dzielski, twórca współczesnej wersji polskiego liberalizmu chrześcijańskiego. Sformułowanym przez założycieli celem Towarzystwa było rozwijanie ekonomicznej inicjatywy obywateli, obrona interesów prywatnych przedsiębiorców, walka z biurokratycznymi barierami hamującymi rozwój gospodarki rynkowej, propagowanie etosu rzetelnego, dynamicznego, świadomego swoich praw i obowiązków przedsiębiorcy.

Początkowo KTP prowadziło działalność nielegalnie. Przenikały się działalność opozycyjna jego lidera Mirosława Dzielskiego, i jego członków aktywnie funkcjonujących w opozycji demokratycznej z przedstawicielami innych środowisk, na przykład rzemieślników i małej przedsiębiorczości, aktywnych gospodarczo rolników, spółdzielców, intelektualistów skupionych w różnych środowiskach,

poszukujących, nowych myśli i idei oraz form działania. Poglądy swoje prezentowano na łamach podziemnego pisma „13. Pismo chrześcijańsko-liberalne”, wydawanego początkowo (od stycznia 1982 r.) pod nazwą „13 grudnia”. Propagowano poszerzenie sfery wolności w państwie socjalistycznym, zwłaszcza wolności gospodarczej nawet w ramach istniejącego systemu.

Towarzystwo zostało zarejestrowane 3 września 1987 r. jako pierwsza oficjalnie funkcjonująca organizacja opozycyjna. KTP rozpoczęło działalność od, krytyki ówczesnej gospodarki socjalistycznej w PRL, dyskusji na tematy liberalnej działalności gospodarczej, koncepcji spółdzielczości. Później przyszła działalność polegająca na udzielaniu bezpłatnych porad prawnych początkującym przedsiębiorcom oraz organizacji publicznych wykładów. Towarzystwo było inicjatorem powołania Izby Przemysłowo-Handlowej w Krakowie, utworzenia Izby Juniorów Gospodarki („Junior Chambers”) oraz banku Krakowskie Towarzystwo Bankowe

S.A., obecnie polska część BNP Paribas. KTP od 1991 do 2000 roku wydawało pismo „Kapitalista Powszechny”, wiele książek, ekspertyz ekonomicznych i projektów reform i aktów prawnych opartych na zasadach gospodarki liberalnej lub wyrażających stanowisko środowiska. KTP zasłynęło także organizując corocznie koncerty symfoniczne Last Night of the Proms in Cracow.

Członkowie Towarzystwa ufundowali pamiątkową płaskorzeźbę poświęconą Mirosławowi Dzielskiemu, która została umieszczona na budynku „Herbewo”, przy Al. Słowackiego 64.

Zarząd KTP tworzą: Tadeusz Syryjczyk - prezes, Marian Kania – wiceprezes, Mariusz Szymański – wiceprezes-sekretarz, Paweł Janisiewicz – skarbnik.

Komisja rewizyjna: Andrzej Gębik – przewodniczący, Zbigniew Biernat – wiceprzewodniczący, Krzysztof Bednarski - sekretarz

Siedziba KTP: ul. Basztowa 3/16, 31-134 Kraków

Miłowit Kuniński

ur. 10 września 1946 r. w Lingen w Niemczech, zm. 9 czerwca 2018 r. w Krakowie), ukończył filozofię na Uniwersytecie Jagiellońskim (1969), tamże uzyskał tytuł doktora i był profesorem w Zakładzie Historii Filozofii i dyrektorem Instytutu Historii (2008-2011). W latach 2002–2008 pracował jako profesor WSB-NLU w Nowym Sączu. Był prezesem Ośrodka Myśli Politycznej oraz członkiem redakcji „Civitas. Studia z filozofii polityki”. W latach 2011–2016 był członkiem Prezydium Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego i jednym z jej wiceprzewodniczących w latach 1991–1993. Specjalizował się w historii filozofii koncentrując się na filozofii nowożytnej i współczesnej. Opublikował m.in. „Myślenie modelowe w socjologii Maxa Webera” (Kraków 1980), „Wiedza, etyka i polityka w myśli F.A. von Hayeka” (Kraków 1999), „O cnotach, demokracji i liberalizmie rozumnym” (2006). Pod jego redakcją ukazały się wybory pism Mirosława Dzielskiego „Bóg – wolność – własność i Adama Krzyżanowskiego „Chrześcijańska moralność polityczna”, a także praca zbiorowa „Totalitaryzm a zachodnia tradycja”.

Był jednym z inicjatorów powołania „Solidarności” w UJ na Wydziale Filozoficzno-Historycznym, gdzie został przewodniczącym. Był prezesem Towarzystwa Asystentów UJ, które działało także w stanie wojennym, występując w imieniu zdelegalizowanej „Solidarności”. W słynnej sesji pt. „Oblicza Rosji”, która odbyła się 12 grudnia 1981 r. wygłaszał jeden z referatów. Brał udział w spotkaniach kręgu chrześcijańsko liberalnego skupionego wokół Mirosława Dzielskiego, który zainicjował – początkowo nielegalne – Krakowskie Towarzystwo Przemysłowe.

Antoni Potocki

(ur. 14 lutego 1956 r, w Krakowie), potomek słynnego rodu, przedsiębiorca, zajmuje się doradztwem gospodarczym. Społecznie działa w Instytucie Studiów Strategicznych. Studiował na Akademii Rolniczej w Krakowie aby móc przejąć gospodarstwo ogrodnicze (pieczarkarnię) na Olszy w Krakowie, prowadzone przez rodziców, po rozparcelowaniu ich majątku. Po wprowadzeniu stanu wojennego, w 1982 r. użył pomieszczeń swojego gospodarstwa do drukowania i sam uczestniczył w pracach drukarni pism nielegalnej Solidarności, głównie: „Kroniki Małopolskiej” i „Robotnika” o czym piszą we „Wspomnieniach nestorów poligrafii krakowskiej”. Od 1986 roku był uczestnikiem spotkań – jeszcze w okresie nielegalnym - poprzedzających założenie Krakowskiego Towarzystwa Przemysłowego. Potem działał aktywnie w KTP i jego inicjatywach na rzecz niezależnej przedsiębiorczości, m.in. w budowanie Pierwszego Polsko-Amerykańskiego Banku.

Jan Smarduch

(ur. 26 maja 1957 r. w Łopusznej), działacz NSZZ Solidarność Rolników Indywidualnych. W 1981 został sekretarzem Zarządu Regionu Podhala, Spisza i Orawy związku Solidarność Rolników Indywidualnych. Podejmuje współpracę z Mirosławem Dzielskim, doradcą „Solidarności” Małopolskiej i późniejszym twórcą Krakowskiego Towarzystwa Przemysłowego – organizuje prelekcje na temat spółdzielczości, zmian ekonomicznych w tym prywatyzacji. W stanie wojennym jest stałym kolporterem pisma „13 grudnia” (potem 13 – pismo chrześcijańsko – liberalne) w środowisku „SRI”. Inspiruje krąg Mirosława Dzielskiego do zainteresowania pisma kwestiami środowisk wiejskich, a także pisuje teksty dotyczące problematyki wiejskiej i rolnej (pseudonim „turysta”). Uczestniczy też w kolportażu wydawnictw książkowych. Od roku 1990 pełni funkcję wójta gminy Nowy Targ obejmującej wsie okalające miasto Nowy Targ. Przyczynił się do powstania w Łopusznej (gmina Nowy Targ) Izby Pamięci ks. Prof. Józefa Tischnera. Odznaczony Krzyżem Wolności i Solidarności.

Idea Medalu „Dziękujemy za Wolność” narodziła się w środowisku nowohuckiej Solidarności, Jej przedstawiciele, hutnicy stanowią trzon Stowarzyszenia Sieci Solidarności. Dlatego Medal nie jest wykonany z brązu srebra czy złota ale z stali. Jest to kawałek stalowej blachy grubej na 4 milimetry. Biały napis „Dziękujemy za Wolność” wytrawiony jest typową czcionką. W centralnym miejscu Medalu tłum ludzi, to postacie hutników z fotografii Tadeusza Pikulickiego, z terenu kombinatu Huta Sendzimira (d. Huta im. Lenina) w Nowej Hucie, podczas strajku wiosną 1988 roku.

Nad nimi charakterystyczna polska flaga, fragment logo NSZZ „Solidarność”. Na rewersie Medalu umieszczone jest logo Stowarzyszenia, Marszałka Województwa, Instytutu Pamięci Narodowej oraz logo innych współorganizatorów kolejnej edycji. Na Medalu wygrawerowane będzie nazwisko i imię osoby wyróżnionej oraz numer z ewidencji.

Dziękujemy

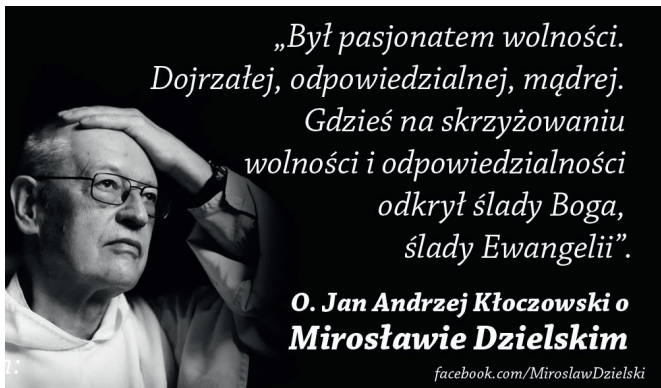
za Wolność

(...) mój przyjaciel polityczny, żarliwy neoliberal, neokapitalista, ideolog. Drukował pismo „13”. Założył Towarzystwo Przemysłowe w Krakowie. Był to bardzo ciekawy i inteligentny facet. Opowiadałem się za nim. Niestety, umarł zbyt wcześnie.”

Stefan Kisielewski
o Mirosławie Dzielskim

facebook.com/MiroslawDzielski

„Był pasjonatem wolności. Dojrzałej, odpowiedzialnej, mądrej. Gdzieś na skrzyżowaniu wolności i odpowiedzialności odkrył ślady Boga, ślady Ewangelii”.

O. Jan Andrzej Kłoczowski o Mirosławie Dzielskim

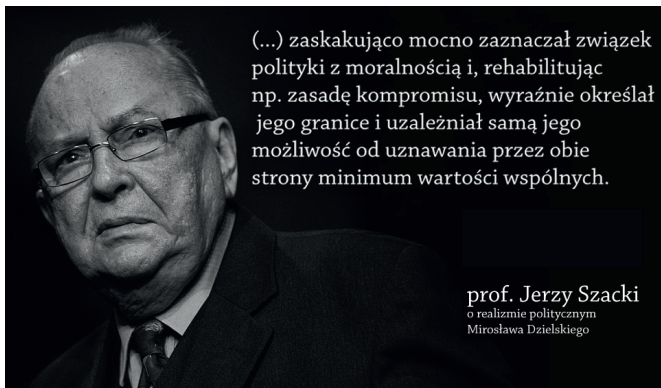
facebook.com/MiroslawDzielski

Filozof i praktyk społecznego działania, który pozwolił wyprzedzić nadchodzący czas, pojąć zmiany i przyjąć je duchowo przygotowany...

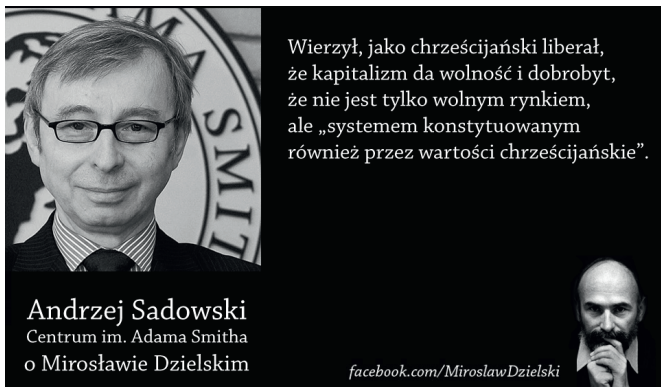
Tadeusz Syryjczyk
o Mirosławie Dzielskim

facebook.com/MiroslawDzielski

(...) zaskakująco mocno zaznaczał związek polityki z moralnością i, rehabilitując np. zasadę kompromisu, wyraźnie określał jego granice i uzależniał samą jego możliwość od uznawania przez obie strony minimum wartości wspólnych.

prof. Jerzy Szacki
o realizmie politycznym
Mirosława Dzielskiego

Wierzył, jako chrześcijański liberal, że kapitalizm da wolność i dobrobyt, że nie jest tylko wolnym rynkiem, ale „systemem konstytuowanym również przez wartości chrześcijańskie”.

Andrzej Sadowski
Centrum im. Adama Smitha
o Mirosławie Dzielskim

facebook.com/MiroslawDzielski

fol. Paweł Zechenter

Tablica poświęcona Mirosławowi Dzielskiemu, która znajduje się na budynku Herbego w Alejach Słowackiego.

Grób Mirosława Dzielskiego na cmentarzu na Salwatorze